

Het Sliedrechts Dialect (522)

Reacties:

K. Lissenburg - van Genderen. Weresteijn 72. Tel.0184 – 415368.

Emailadres: basenkorrielissenburg@historie-sliedrecht.nl

Poverpotte 2

Voor dag en daauw wazze m'n broertie en ik dien volgenden ochend opgestaon. Stiekem hà me in de slaepkaomer và moeders gekeke of ons vaoder d'r naest lee. Achteraf hoefde me gêênêens te kijke, want op d'n overlôop kò je 'm al goed genogt hore snurreke. Hij leed nog te ronke as 'n bovebôôt toe me zachies de trap afliepe naer beneejene. 't Was knap koud in d'n huis. 't Hà bepaold zwaer gevrore die nacht, want de blomme stinge stijf op 't raomd toe me de gerdijne opedeeje. Trewijl m'n broertie d'n aslaoi van d'n haerd leeggooide, 't rôoster leegschudde en d'r vorse kole opgooide, blies ik mè m'n waaremensem 'n klaain openingchie in de blommechies op de ruite. 'k Zag mellekboer Kok mè z'n paerdekar naer de DMI gaon, dus mot 't nog vóór zesse gewist zijn. Aailijk veuls te vroeg zel ie nou messchie denke. Mor wij wazze toe gewoon iederen dag taomelijk vroeg op, omdà we op ons klompies 'n hêêl end mosse lôôpe eer datte me op school wazze. Iederen ochend mos t'r êên van ons ok aaltijd vors brôôd haole. Enkeld, omdà 't nou Kerstvekansie was han we netuurlijk vrij. Azze me gewete hadde hoe laet vaoder thuis gekomme was, dan hadde me hum aallang 'n baksie thee en 'n beschuitjie op bed gebrocht. Want dà dee 'k sondas ok aaltijd à 'k 't nie langer op bed uit kon houwe, omdà 'k wou gaon hengele of mè m'n zwaoger naer de voebal.

Pech onderweeg

Gaondeweg wiere me steeds ongeduldiger en in 't lest waogde ik 't om toch mor 'n baksie bove te gaon brenge. "Goeiemorrege pao en moe", zee 'k zachies mè m'n theebleddechie voor m'n buik. "Ok goeiemorrege", zeed pao med 'n grôôte gêeuw en rekte z'n aaige eerst is lekker uit. M'n moeder wier ok wakker en ze begonnedrek d'r beschuitjie in d'r kommechie thee te dôôpe. Onderwijl vroeg ik à me vaoder waerom die d'n vorigen aevend pas zô laet thuis was. Nou, 't was 'n hêêl verhaol. Eerst han ze 'n lekken band gehad en die mosse ze mè mekaar verwissele. Dat hà netuurlijk al 'n hêêl hortie oponthoud gegeve, mor 't aaregste was laeter gekomme. Rijende weg, midde op de rijksweg was inêens de moter van d'n otobus stilgevaalle. Gêên beweging meer in te krijge. Ze hadde 't ok nog 'n pôosie met de slinger geperbeerd, mor hij verrekten 't vedder. Goeie raed was duur. Daer stinge ze, midde in de polder tusse de waailande. In de veerste verte gêên huisie te zien en mebiele tillefoontjies die bestinge toe nò nie. In 't lest was t'r êêntjie zô wijs om 'n waoge aan te houwe en vroeg of tie tot de beweunde wêrld mee moech rije, om daer naer de graozie te belle. Nou, gelukkig, dà moech en saome mè nog 'n man gonge ze op pad. Bekant 'n uur laeter kwamme ze trug med 'n aanderen oto en wisse te vertelle dat 'r inmiddels 'n resaareve bus onderweeg was. Mor, zee die d'r gelijk achteraan, dat 't nog wel 'n stijf kwertiertjie kon dure, eer die d'r was.

Staareves koud

In de bus was 't om te vernikkele zô koud geworde sund de moter de gêêst hà gegeve. 'n Paor hadde eerst de moed d'r nog in wille houwe en aan Piete gevroge of die nie wà versies kon zinge. Mor Piet verrektende 't, hij had 'r net as de aanderes knap de smoor in gekrege. Van aarremoei perbeerde ze toe mor 'n pôôsie beschote te raoke. Ok dà luktende nie zô best, want de snaarpende wind blies de vrieskou dwars deur de raome en deure van de bus. 't Lijken wel 'n strafkamp in Siberië doche de mêêstes en krope diep in de kraog van d'r jas of bonkertie en begonne te stampvoete. Nie van nijd, mor gewoon om d'r voete 'n bietjie behaogelijk te houwe. Wachte duur lang, veraal as ie nie weet hoe lang 't gaot dure en azzie je aage stierlijk zit te vervele.

Aaindelijk zagge ze in 't donker d'n aandere bus aankomme. In 'n zucht en 'n scheet wazze de tasse en zakke mè vuil waarekgoed in de begaozierenke overgelaoie en zat iederêên op 'n lekker waarem pleksie. De sjeffeur zou vedder mee rije en op de trugweg zouwe ze de bus naer de graozie slepe. Moeder had 'r aage taomelijk ongerust gemaokt, want zôô laet was 't nog nooit geworde. Van de zenewe hà ze aal d'r naegels afgeklove en 'n hêêl grôôt rôôd plek op d'r kôôn gekrabt. Ze was m'n vaoder drek om z'n nek gevloge toe ze hoorde dat ie over d'n durrepel stapte. Naedà ze d'r êêntjie (of twêê?) op d'n goeie aflôôp hadde genome, was 't de hôôgste bedtijd en waere ze gaauw onder de wol gekrope.

Ouwejaersdag

Toe m'n vaoder uitverteld was en z'n ontbijtjie naer binnene gewaarekt had, herinnerde ik hum d'r aan dat 't vandaeg ouwejaersdag was. In de korste kere sting die in z'n pyaomao, naes bed, trok z'n sloffe aan en gong z'n aage wasse en schere. Eefies laeter zatte me aan de keuketaofel poverpote te maoke. Want daer was 't uitaaindelijk aamel om begonne. Moeder die hà deurdeweeks bij de slaoger al om 'n vaarekesblaes gevroge. Ze had 'n mooie grôôte gekrege, daer konne d'r makkelijk zat twêê uitgehaold worde. Van 'n oud topendjie van 'n bamboe hengellatjie zaogde pao twee stoksies af, percies op de verdikkingksies. Dà dee die pres, want dan kò je 't stoksie makkelijk in 't vellechie van d'n blaes vastknôôpe. Vaoder liet zien hoe die 't endjie vliegerbot om 't stoksie en d'n blaes vastbong. "Bezette", zô noeme ze dat en deurdatt 't onderendjie 'n bietjie dikkerder is, kan 't nie gaon schuive. Bij 't strak spanne van 't vellechie mosse me wel eefies hellepe, mor as t'r êêmel 'n paor slaoge touw om 't potjie of blek zatte, dan konne me weer loslaete en was 't zô geflikt.

Tege negene liepe me al buite te povere. Mè mekaor struinde we de hêêle buurt af, we sloege d'r gêên êên over. Op ieder achteruitjie speulde en zonge we 't poverpote versie en azze me aan 't end "Vollek" hadde gerope, dan krege me bekant overal wat. Bij d'n êêne 'n oliebol of appelflappie, bij d'n aore wat te snoepe, mor 't aalderliefste krege me wà geld, êên cent of 'n paor en 'n enkelde keer 'n stuivertie.

As 't etestijd was, holde je naer huis en kon 't telle van de cente beginne. Je was dan zô grôôs as 'n aop mè zeuve l.ile. Of ie 'n weeklôôn verdiend had, zô voelden je je aage en nae de middag, dan ging ie pas naer je adressies, die hiew ie voor 't lest. Zô klaain as ie was, speulde je toch al op zeker, omdà je wis dà je và je familie en kennisse 't mêêste kreeg.

Povere

Zelluf hè ´k de aalderbeste herinneringe aan die ouwejaersdaege van vroeger.
Zouwe de kaainder van nou d´r nõ net zôôvel plezier an beleve as wij toen?

Nou vroog ´k m´n aaige af of t´r dut jaer nog veul zijn weze povere. Faai´lijk zijn wij van d´n Historische Verêêniging d´r aarg nieuwsgierig naer. Zijn d´r nog huistremop langs de huize gegaon? Assieblief, laet ´t ons is wete! Enne. . . . oh ja, aale lezers nog “ GELUKKIG NIEUWJAER EN AAL WAT WENSELIJK IS, HEE”!

Huib Kraayeveld

Meer dialect en aandere verêênigingsnieuwchies zijn te vinge op www.historie-sliedrecht.nl